

MAGNIFICAT

MSZA ŚWIĘTA

Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa

„Istotą kultu nie są już obrzędy i starożytne ofiary, ale jest nią sam Chrystus, Jego osoba, Jego życie, Jego tajemnica paschalna”
- papież Benedykt XVI.

ANTYFONA NA WEJŚCIE

por. Ps 81 (80), 17

Bóg karmi swój lud wyborną pszenicą i syci miodem z opoki.

CHWAŁA NA WYSOKOŚCI BOGU...

KOLEKTA

Boże, Ty w Najświętszym Sakramencie zostawiłeś nam pamiątkę swej męki, daj nam taką czią otaczać święte tajemnice Ciała i Krwi Twojej, abyśmy nieustannie doznawali owoców Twego odkupienia. Który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

WIERZĘ W JEDNEGO BOGA...

Wszystko, co powiedział Pan, uczynimy i będziemy posłuszni. ●

Czytanie

z Księgi Wyjścia

Wj 24, 3-8

MOJŻESZ wrócił z góry i obwieścił ludowi wszystkie słowa Pana i wszystkie Jego zlecenia. Wtedy cały lud odpowiedział jednogłośnie: „Wszystkie słowa, jakie powiedział Pan, wypełnimy”. Spisał więc Mojżesz wszystkie słowa Pana. Nazajutrz wcześniej rano zbudował ołtarz u stóp góry i postawił dwanaście stel, stosownie do liczby dwunastu pokoleń Izraela. Potem pole-

cił młodzieńcom synów Izraela złożyć ofiarę całopalną i ofiarę biesiadną z cielców. Mojżesz zaś wziął połowę krwi i wylał ją do czar, a drugą połowę krwi skropił ołtarz. Wtedy wziął Księgę Przymierza i czytał ją głośno ludowi. I oświadczyli: „Wszystko, co powiedział Pan, uczynimy i będziemy posłuszni”. Mojżesz wziął krew i pokropił nią lud, mówiąc: „Oto krew przymierza, które Pan zawarł z wami na podstawie wszystkich tych słów”. Oto słowo Boże.

—• PSALM 116 •—

℟ Kielich zbawienia wzniosę w imię Pana.

Czym się Panu odpłacę *
za wszystko, co mi wyświadczył?
Podniosę kielich zbawienia *
i wezwę imienia Pana. **℟**

Cenna jest w oczach Pana *
śmierć Jego świętych.
Jam sługa Twój, syn Twej służebnicy. *
Ty rozerwałeś moje kajdany. **℟**

Tobie złożę ofiarę pochwalną *
i wezwę imienia Pana.
Wypełnię me śluby dla Pana *
przed całym Jego ludem. **℟**

*Przez własną Krew wszedł raz na zawsze do Miejsca
Świętego zdobywszy wieczne odkupienie. ●*

Drugie czytanie
z Listu do Hebrajczyków

Hbr 9, 11-15

BRACIA: Chrystus, zjawiwszy się jako arcykapłan dóbr przyszłych, przez wyższy i doskonalszy, i nie ręką, to jest nie na tym świecie uczyniony przybytek, ani nie

przez krew kozłów i cielców, lecz przez własną Krew wszedł raz na zawsze do Miejsca Świętego zdobywszy wieczne odkupienie. Jeśli bowiem krew kozłów i cielców oraz popiół z krowy, którymi skrapia się zanieczyszczonych, sprawiają oczyszczenie ciała, to o ile bardziej Krew Chrystusa, który przez Ducha wiecznego złożył Bogu samego siebie jako nieskalaną ofiarę, oczyści wasze sumienia z martwych uczynków, abyście służyć mogli Bogu żywemu. I dlatego jest Pośrednikiem Nowego Przymierza, ażeby przez śmierć, poniesioną dla odkupienia przestępstw, popełnionych za pierwszego przymierza, ci, którzy są wezwani do wiecznego dziedzictwa, dostąpili spełnienia obietnicy. Oto słowo Boże.

Alleluja, alleluja, alleluja. Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Alleluja, alleluja, alleluja.

Bierzcie, to jest Ciało moje. ●

Słowa Ewangelii według św. Marka

Mk 14, 12-16.22-26

WPIERWSZY DZIEŃ PRZĄŚNIKÓW, kiedy ofiarowano Paschę, zapytali Jezusa Jego uczniowie: „Gdzie chcesz, abyśmy poszli poczynić przygotowania, żebyś mógł spożyć Paschę?” I posłał dwóch spośród swoich uczniów z tym poleceniem: „Idźcie do miasta, a spotka się z wami człowiek, niosący dzban wody. Idźcie za nim i tam, gdzie wejdzie, powiedzcie gospodarzowi: „Nauczyciel pyta: Gdzie jest dla Mnie izba, w której mógłbym spożyć Paschę z moimi uczniami?” On wskaże wam na górze salę dużą, usłaną i gotową. Tam przygotujcie dla nas”. Uczniowie wybrali się i przyszli do miasta, gdzie znaleźli, tak jak im powiedział, i przygo-

towali Paschę. A gdy jedli, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał go i dał im mówiąc: „Bierzcie, to jest Ciało moje”. Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie dał im, i pili z niego wszyscy. I rzekł do nich: „To jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana. Zaprawdę powiadam wam: Odtąd nie będę już pił z owocu winnego krzewu aż do owego dnia, kiedy pić go będę nowy w królestwie Bożym”. Po odśpiewaniu hymnu wyszli w stronę Góry Oliwnej. Oto słowo Pańskie.

MODLITWA NAD DARAMI

Panie, nasz Boże, udziel swojemu Kościołowi darów jedności i pokoju, które mistycznie wyrażają złożone dary. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA O NAJŚWIĘTSZEJ EUCHARYSTII

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe,
słuszne i zbawienne, abyśmy zawsze i wszędzie
Tobie składali dziękczynienie, Panie,
Ojcie święty, wszechmogący, wieczny Boże,
przez naszego Pana Jezusa Chrystusa.
On sam jako prawdziwy i wieczny Kapłan,
ustanawiając obrzęd wiekuistej Ofiary,
pierwszy się Tobie oddał w zbawczej Ofierze
i nam polecił ją składać na swoją pamiątkę.
Jego Ciało za nas wydane umacnia nas,
gdy je spożywamy, a Krew za nas wylana,
obmywa nas, gdy ją pijemy.
Dlatego zjednoczeni z chórami Aniołów
wysławiamy Ciebie, z radością wołając:
Święty, Święty, Święty, Pan Bóg Zastępów.
Pełne są niebiosa i ziemia chwały Twojej.
Hosanna na wysokości.
Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie.
Hosanna na wysokości.

ANTYFONA NA KOMUNIE

J 6, 56

Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim.

MODLITWA PO KOMUNII

Panie Jezu, spraw, abyśmy w wieczności radowali się pełnym udziałem w życiu Bożym, który w doczesności zapowiada przyjmowanie najdroższego Ciała i Krwi Twojej. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

PROCESJA EUCHARYSTYCZNA

Przy drodze, którą ma przejść procesja, należy przygotować cztery ołtarze. Nie powinno ozdabiać się ich wizerunkami świętych, lecz przyozdobić je symbolami eucharystycznymi i umieścić na nich okazały tron z korporałem do wystawienia Najświętszego Sakramentu oraz lichtarze ze świecami, zabezpieczonymi przed wiatrem. Po Mszy świętej celebrans zachowuje szaty mszalne albo wkłada białą kapę. Celebrans nakłada kadzidło do dwu kadzielnic, bez błogosławieństwa, i okadza Najświętszy Sakrament. Ministrant podaje welon naramienny.

PIERWSZA STACJA EUCHARYSTIA JEST OFIARĄ

℟ Kielich Przymierza to Krew Zbawiciela.

Chrystus jako Arcykapłan dóbr przyszłych

* przez własną Krew wszedł do Miejsca Świętego. **℟**

Jezus złożył Bogu samego siebie jako nieskalaną ofiarę.

* Jego Krew oczyszcza nasze sumienia. **℟**

WPIERWSZY DZIEŃ PRZAŚNIKÓW przystąpili do Jezusa uczniowie i zapytali Go: „Gdzie chcesz żebyśmy Ci przygotowali Paschę do spożycia?” On odrzekł: „Idźcie do miasta, do znanego nam człowieka i powiedzcie mu: „Nauczyciel mówi: Czas mój jest bliski; u ciebie chcę urządzić Paschę z moimi uczniami”. Uczniowie uczynili tak, jak im polecił Jezus, i przygotowali Paschę. A gdy oni jedli, Jezus wziął chleb i odmówił błogosławieństwo, połamał i dał uczniom, mówiąc: „Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje”. Następnie wziął kielich i odmówił dziękczynienie, dał im, mówiąc: „Pijcie z niego wszyscy, bo to jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów. Lecz powiadam wam: Odtąd nie będę już pił z tego owocu winnego krzewu aż do owego dnia, kiedy pić go będę nowy, w królestwie Ojca mego”. Oto słowo Pańskie

MODLITWA

Prośmy Wszechmogącego Boga,
abyśmy zawsze godnie składali Jego Majestatowi
Najświętszą Ofiarę.

**Celebrans klęka na stopniu przed ołtarzem
i wszyscy śpiewają trzy razy wezwanie:**

Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny,
Zmiłuj się nad nami.

**W tym czasie celebrans nakłada kadzidło
i okadza Najświętszy Sakrament.
Następnie wstaje i śpiewa:**

Módlmy się.
Boże, nasz Ojcze, przez paschalne misterium swojego
Syna dokonałeś naszego odkupienia, +
dlatego w sakramentalnych znakach
głosimy śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa;

* spraw, abyśmy stale doznawali wzrostu Twojej łaski.
Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

DRUGA STACJA EUCHARYSTIA JEST POKARMEM DUSZY

℟ Pokarmem z nieba Pan swój lud obdarzył.

Ciało moje jest prawdziwym pokarmem,*
a Krew moja jest prawdziwym napojem. ℟

Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije,
* trwa we Mnie, a Ja w nim jestem. ℟

**Słowa Ewangelii
według św. Marka**

Mk 8,1-9

GDY znowu wielki tłum był z Jezusem i nie mieli co jeść, przywołał do siebie uczniów i rzekł im: „Żal Mi tego ludu, bo już trzy dni trwają przy Mnie, a nie mają co jeść. A jeśli ich puszczyć zgłodniałych do domu, zasłabną w drodze, bo niektórzy z nich przyszli z daleka”. Odpowiedzieli uczniowie: „Skąd tu, na pustkowiu, będzie mógł ktoś nakarmić ich chlebem?” Zapytał ich: „Ile macie chlebów?” Odpowiedzieli: „Siedem”. I polecił ludowi usiąść na ziemi. A wzięwszy siedem chlebów, odmówił dziękczynienie, połamał i dawał uczniom, aby je rozdzielali. I rozdali ludowi. Mieli też kilka rybek. I nad tymi odmówił błogosławieństwo i polecił je rozdać. Jedli do sytości, a pozostałych ułamków zebrali siedem koszów. Było zaś około czterech tysięcy ludzi. Potem ich odprawił. Oto słowo Pańskie.

MODLITWA

Prośmy Pana Boga, aby nas zachował od braku pokarmu duchowego i cielesnego oraz od wszelkich klęsk.

**Celebrans klęka na stopniu przed ołtarzem
i wszyscy śpiewają trzy razy wezwanie:**

Od powietrza, głodu, ognia i wojny, Wybaw nas, Panie.

**W tym czasie celebrans nakłada kadzidło
i okadza Najświętszy Sakrament.**

Następnie wstaje i śpiewa:

Módlmy się

Panie Jezu Chryste, Chlebie żywy, dający życie wieczne, spraw, abyśmy często Ciebie przyjmowali *i zjednoczeni z Tobą przynosili owoc trwający na wieki. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W. Amen.

TRZECIA STACJA

EUCHARYSTIA JEST ZADATKIEM ŻYCIA WIECZNEGO

℟ Kto ten chleb spożywa, będzie żył na wieki.

Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba *
jeśli kto ten chleb spożywa, będzie żył na wieki. **℟**

Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, ma życie wieczne,* a Ja go wskrzeszę, w dniu ostatecznym. **℟**

Słowa Ewangelii

według św. Łukasza

Łk 24,13-16.28-35

TRZECIEGO DNIA po śmierci Jezusa dwaj z Jego uczniów byli w drodze do wsi, zwanej Emaus, oddalonej sześćdziesiąt stadiów od Jerozolimy. Rozmawiali oni z sobą o tym wszystkim, co się wydarzyło. Gdy tak rozmawiali i rozprawiali z sobą, sam Jezus przybliżył się i szedł z nimi. Lecz oczy ich były niejako na uwięzi, tak że Go nie poznali. Tak przybliżyli się do wsi, do któ-

rej zdązali, a On okazywał, jakoby miał iść dalej. Lecz przymusili Go mówiąc: „Zostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił”. Wszedł więc, aby zostać z nimi. Gdy zajął z nimi miejsce u stołu, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał go i dawał im. Wtedy oczy im się otworzyły i poznali Go, lecz On zniknął im z oczu. I mówili nawzajem do siebie: „Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i Pisma nam wyjaśniał?” W tej samej godzinie wybrali się i wrócili do Jerozolimy. Tam zastali zebranych Jedenastu i innych z nimi, którzy im oznajmili: „Pan rzeczywiście zmartwychwstał i ukazał się Szymonowi”. Oni również opowiadali, co ich spotkało w drodze i jak Go poznali przy łamaniu chleba. Oto słowo Pańskie

MODLITWA

Błagajmy Pana Boga, który pragnie zbawienia wszystkich ludzi, aby Najświętszy Sakrament był dla nas za-datkem życia wiecznego

**Celebrans klęka na stopniu przed ołtarzem
i wszyscy śpiewają trzy razy wezwanie:**

Od nagłej i niespodziewanej śmierci, Zachowaj nas,
Panie.

**W tym czasie celebrans nakłada kadzidło
i okadza Najświętszy Sakrament.
Następnie wstaje i śpiewa:**

Módlmy się.

Wszechmogący, Wieczny Boże, + spraw, abyśmy żyjąc rozsądnie, pobożnie i sprawiedliwie, * zasłużyli na przyjęcie w chwili naszej śmierci Najświętszego Sakramentu Ciała i Krwi naszego Pana, Jezusa Chrystusa. Który żyje i króluje na wieki wieków.

W. Amen.

CZWARTA STACJA
EUCHARYSTIA JEST SAKRAMENTEM
JEDNOŚCI KOŚCIOŁA

℟ *Spraw to, nasz Ojcze, byśmy byli jedno.*

Kielich, który błogosławimy, jest udziałem we Krwi Chrystusa. * Chleb, który łamiemy, jest udziałem w Ciele Chrystusa. **℟**

Ponieważ jeden jest chleb, przeto tworzymy jedno ciało.* Wszyscy bowiem bierzemy z tego samego chleba.

℟

Słowa Ewangelii
według świętego Jana

J 17,20-26

WCZASIE OSTATNIEJ WIECZERZY Jezus, podniósłszy oczy ku niebu, modlił się tymi słowami: „Ojcze, nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. I także chwałę, którą Mi dałeś, przekazałem im, aby stanowili jedno, tak jak My jedno stanowimy. Ja w nich, a Ty we Mnie. Oby się tak zespolili w jedno, aby świat poznał, żeś Ty Mnie posłał i żeś Ty ich umiłował tak, jak Mnie umiłowałeś. Ojcze, chcę, aby także ci, których Mi dałeś, byli ze Mną tam, gdzie Ja jestem, aby widzieli chwałę moją, którą Mi dałeś, bo umiłowałeś Mnie przed założeniem świata. Ojcze sprawiedliwy! Świat Ciebie nie poznał, lecz Ja Ciebie poznałem i oni poznali, żeś Ty Mnie posłał. Objawiłem im Twoje imię i nadal będę objawiał, aby miłość, którą Ty Mnie umiłowałeś, w nich była i Ja w nich”.
Oto słowo Pańskie

MODLITWA

Prośmy Pana, aby nas uwolnił od grzechów i zjednoczył wszystkich, którzy przyjmują ten sam chleb eucharystyczny.

Celebrans klęka na stopniu przed ołtarzem i wszyscy śpiewają trzy razy wezwanie:

My, grzeszni, Ciebie, Boże, prosimy,
Wysłuchaj nas, Panie.

**W tym czasie celebrans nakłada kadzidło i okadza Najświętszy Sakrament.
Następnie wstaje i śpiewa:**

Módlmy się.

Wszchemogący Boże, przyjmij łaskawie modlitwy Twojego ludu + i spraw, niech serca wiernych złączą się w wychwalaniu Ciebie i we wspólnej pokucie,* abyśmy przewyciężyli podział chrześcijan i w doskonałej jedności Kościoła z radością dążyli do Twojego wiekuistego królestwa. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

ZAKOŃCZENIE

Gdy procesja wróci do kościoła i celebrans dojdzie do głównego ołtarza, stawia na nim monstrancję i okadza Najświętszy Sakrament.

Jeżeli nie śpiewano:

«Ciebie, Boga, wystawiamy»

celebrans intonuje ten hymn, a wszyscy śpiewają go stojąc.

Pod koniec hymnu celebrans nakłada kadzidło i okadza Najświętszy Sakrament.

Następnie wstaje i śpiewa:

Módlmy się.

Boże, nasz Ojcze, oświeć nasze serca światłem wiary i rozpal ogniem miłości, abyśmy w duchu i prawdzie z całym oddaniem wielbili Chrystusa, Którego w tym Sakramencie czcimy jako naszego Boga i Pana. Który żyje i króluje na wieki wieków.

W. Amen.

**Celebrans błogosławi wiernych Najświętszym Sakramentem
i chowa Go do tabernakulum.**

**Jeżeli ostatni ołtarz znajduje się na ścianie kościoła,
można przy nim zakończyć procesję.**

**W takim przypadku, po odśpiewaniu modlitwy:
Wszechmogący Boże, przyjmij łaskawie...**

celebrans intonuje hymn:

«Ciebie, Boga, wystawiamy»

**Po skończeniu hymnu celebrans śpiewa modlitwę:
Boże, nasz Ojcze, oświeć..**

**po czym,
błogosławi wiernych Najświętszym Sakramentem.
Najświętszy Sakrament odnosi się do kościoła
w kustodii lub w monstrancji
i chowa do tabernakulum.**

www.magnificat.com.pl

@MagnificatPL